

Notat om særlig støtte - rimelig billigere bolig Til brug for tema-ankemøde i uge 46 2020

Indhold

- I. Indledning
- II. Lovgrundlag
- III. Generelt
- IV. Personkredsen
- V. En rimelig billigere bolig
- VI. Beregning af den særlige støtte
- VII. Praksis – Ankestyrelsens principafgørelser
- IX. De konkrete mødesager

Indledning

På dette tematiserede møde behandler vi 11 sager om særlig støtte efter aktivlovens § 34, som handler om, hvornår kommunen skal yde særlig støtte beregnet på grundlag af nettoboligudgiften til en rimelig billigere bolig. Sagerne handler også om, fra hvilket tidspunkt kommunen må beregne den særlige støtte på grundlag af nettoboligudgiften til den rimelige og billigere bolig.

Der er i bekendtgørelse nr. 1598 af 27. december 2019 om særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik fastsat nærmere regler for, hvor meget der kan udbetales i særlig støtte.

Særlig støtte er en hjælp til personer, som har været ude for ændringer i deres forhold (en social givenhed), og som har høje boligudgifter og ofte også udgifter til at forsørge børn.

Den særlige støtte er et behovsbestemt skattefrit tillæg, der er begrundet i, at hjælpen efter aktivlovens §§ 22- 25 ikke i alle tilfælde er tilstrækkelig til at sikre, at personer med høje boligudgifter og/eller stor forsørgerbyrde kan blive i deres bolig, når de kommer ud for en ændring af deres forhold, der medfører, at de mister deres hidtidige indkomstgrundlag.

Det er ikke hensigten med reglen, at man i en ubegrænset periode skal kunne få støtte til at bevare en bolig, der er anskaffet i forventning om, at det hidtidige indtægtsniveau kan fastholdes eller genskabes.

Nedenfor gennemgår vi de regler, der er relevante for temasagerne om særlig støtte.

Lovgrundlag

Lov om aktiv socialpolitik, lov nr. 455 af 10. juni 1997, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019, herefter kaldet aktivloven.

§ 34. Personer, der opfylder betingelserne i § 11, og som har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, kan særskilt eller i forbindelse med udbetaling af hjælp efter §§ 22-25 få en særlig støtte.

Stk. 2. Inden kommunen giver støtte, skal det undersøges, om der kan skaffes en rimelig, billigere bolig.

...

Stk. 8. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for beregningen af støtten efter stk. 1, herunder regler om begrænsning af støtten og fradrag for indtægter.

Bekendtgørelse nr. 1598 af 27. december 2019 om særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik.

§ 1. Der kan ydes støtte til personer, som har været ude for en ændring af deres forhold, og som er særligt vanskeligt stillede på grund af høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde. Støtten ydes særskilt eller som supplement til udbetaling af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter lovens §§ 22-25.

§ 3. Der kan ydes støtte, når nettoboligudgiften, som opgjort efter § 4:

1) overstiger 3.100 kr. pr. måned for personer, der ikke har forsørgelsespligt over for børn, 2) overstiger 4.500 kr. pr. måned for personer, der har forsørgelsespligt over for et hjemmeboende barn, eller

3) overstiger 4.600 kr. pr. måned for personer, der har forsørgelsespligt over for et ikke hjemmeboende barn.

Stk. 2. For personer, der har forsørgelsespligt over for mere end et barn, nedsættes grænsebeløbet efter stk. 1 med 850 kr. pr. måned pr. hjemmeboende barn ud over det første barn og med 700 kr. pr. måned pr. udeboende barn ud over det første barn, forudsat det udeboende barn har bopæl her i riget.

§ 4. Til nettoboligudgiften medregnes for lejere huslejeudgiften efter fradrag af tilskud efter boliglovgivningen og for ejere ejendomsværdibeskatningen, udgifter i forbindelse med lån, der vedrører boligen, fratrukket værdien af skattefradraget og fradrag af eventuelle tilskud og lån efter boliglovgivningen. For andelsboliger medregnes boligafgiften samt udgifter i forbindelse med lån, der vedrører boligen, fratrukket værdien af skattefradraget.

...

Stk. 3. Til nettoboligudgiften medregnes endvidere udgifterne til vand, varme, gas, elektricitet, ydelser vedrørende boligindskudslån og andre løbende udgifter, der er knyttet til boligen, idet udgifter til fællesantenneanlæg mv. dog kun medregnes i det omfang, der til boligen er knyttet en ufravigelig pligt til at afholde sådanne udgifter.

Stk. 4. Indtægter fra sælgerpantebreve, der som led i et fast arrangement er brugt til at nedbringe boligudgiften, samt fremleje- og lejeindtægter fradrages i nettoboligudgiften. Fradraget opgøres som nettoindtægten, efter at en evt. skat af indtægten er betalt.

...

Stk. 7. For personer, der har fælles husførelse med andre, beregnes nettoboligudgiften som udgangspunkt med lige andele til hver af parterne.

§ 5. Støtten ydes som et skattefrit beløb, der som udgangspunkt svarer til det beløb, hvormed den pågældendes nettoboligudgift overstiger det grænsebeløb, der kan fastsættes efter § 3, jf. dog §§ 6 og 7. Til et ægtepar eller et samlevende par, hvor begge ægtefæller eller samleverne er berettigede til støtte, udgør støtten som udgangspunkt det beløb, hvormed hver af ægtefællernes eller samlevernes

andele af nettoboligudgiften overstiger den pågældende ægtefælles eller samlevers grænsebeløb.

Stk. 2. Hvis der kan skaffes en rimelig billigere bolig, jf. lovens § 34, stk. 2, er det nettoudgiften til denne, der lægges til grund ved beregning af støtten efter stk. 1.

Stk. 3. Hvis en støtteberettiget, der har en rimelig bolig, på eget initiativ forøger sine boligudgifter, fx ved at flytte til en anden bolig, medtages den forøgede boligudgift ikke ved beregning af støtten efter stk. 1.

Stk. 4. Støtten efter stk. 1-3 reduceres med det beløb, hvormed den pågældendes nettoindtægter overstiger den nettoindtægt, den pågældende ville kunne få, såfremt der alene blev ydet hjælp efter reglerne i lovens §§ 22-25. For et ægtepar reduceres støtten med det beløb, hvormed parrets samlede nettoindtægter overstiger den nettohjælp, parret ville kunne opnå efter reglerne i lovens §§ 22-25.

...

Vejledning nr. 39 af 5. marts 1998 om lov om aktiv socialpolitik.

Punkt 112.

112. Hvis boligudgiften efter en samlet bedømmelse af familiens størrelse og forhold skønnes at være for høj, og der kan fremskaffes en rimelig og billigere bolig, udgør nettoudgifterne til denne grundlaget for beregning af den særlige støtte efter § 34.

Det afgørende må i denne forbindelse være, at der kan skaffes kontanthjælpsmodtageren et sådant boligtilbud. Det er op til den pågældende at afgøre, om han eller hun ønsker at flytte til den bolig, der kan fremskaffes. Konsekvensen af at afslå flytning vil imidlertid være, at den særlige støtte beregnes ud fra udgiften til den afviste bolig.

Forarbejderne til aktivlovens § 34, Lovforslag 230/1996.

Til § 34

Efter stk. 2 skal kommunen som hidtil undersøge, om der kan skaffes ansøgeren en rimelig, billigere bolig, inden kommunen giver særlig støtte.

...

Den særlige støtte, der kan ydes efter § 34, er begrundet i, at hjælpen efter forslaget § 25 ikke i alle tilfælde er tilstrækkelig til at sikre, at personer med høje boligudgifter og stor forsørgerbyrde kan blive i deres bolig, når de kommer ud for en ændring af deres forhold, der medfører, at de mister deres hidtidige indkomstgrundlag. Det er ikke hensigten med reglen, at man i en ubegrænset periode skal kunne få støtte til at bevare en bolig, der er anskaffet i forventning om, at det hidtidige indtægtsniveau kan fastholdes eller genskabes. Bestemmelsen indeholder derfor bemyndigelse til at fastsætte begrænsning for udbetaling af den særlige støtte.

...

De relevante bestemmelser er citeret i de enkelte udkast til afgørelser.

Generelt

Det fremgår af aktivlovens § 34, stk. 1, og § 1 i bekendtgørelsen, at der kan ydes særlig støtte til personer, som har været ude for en ændring af deres forhold (en social begivenhed efter aktivlovens § 11), og som er særligt vanskeligt stillede på grund af høje boligudgifter og/eller stor forsørgerbyrde.

Den særlige støtte, der kan ydes efter § 34, er begrundet i, at hjælpen til forsørgelse efter aktivloven ikke i alle tilfælde er tilstrækkelig til at sikre, at personer med høje boligudgifter og stor forsørgerbyrde kan blive i deres bolig, når de kommer ud for en ændring af deres forhold, der medfører, at de mister deres hidtidige indkomstgrundlag.

Det er ikke hensigten med reglen, at man i en ubegrænset periode skal kunne få støtte til at bevare en bolig, der er anskaffet i forventning om, at det hidtidige indtægtsniveau kan fastholdes eller genskabes.

Bestemmelsen indeholder derfor bemyndigelse til at fastsætte begrænsning for udbetaling af den særlige støtte.

Personkreds

Personkreds – aktivlovens § 34, stk. 1 og § 1 i bekendtgørelsen

Der kan ydes særlig støtte til personer, som har været ude for en ændring af deres forhold (en social begivenhed), og som er særligt vanskeligt stillede på grund af høje boligudgifter og/eller stor forsørgerbyrde.

Det betyder, at man skal være berettiget til at modtage hjælp til forsørgelse efter aktivlovens §§ 22-25. Man er ikke berettiget til særlig støtte, hvis man har formue, jf. aktivlovens § 14, og der skal fradrages for alle indtægter i den særlige støtte bortset fra de indtægter, der er nævnt i aktivlovens § 33, og som ikke medfører fradrag i hjælpen efter aktivlovens §§ 22-25.

Den særlige støtte kan ydes særskilt eller som supplement til udbetaling af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse/overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter aktivlovens §§ 22-25.

Det betyder, at personer, som modtager syge- og barsels dagpenge, arbejdsløshedsdagpenge, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse og ressourceforløbsydelse med videre, også er omfattet af personkredsen, hvis de opfylder betingelserne om at have været ude for en social begivenhed, som berettiger til hjælp til forsørgelse efter aktivlovens §§ 22-25.

En rimelig billigere bolig

Rimelig billigere bolig - aktivlovens § 34, stk. 2

Det fremgår af aktivlovens § 34, stk. 2, at kommunen, før den yder særlig støtte, skal undersøge, om der kan skaffes en rimelig og billigere bolig, og det fremgår af bekendtgørelsens 5, stk. 2, at hvis der kan skaffes en rimelig billigere bolig, så er det nettoboligudgiften til denne, der lægges til grund ved beregningen af den særlige støtte.

Det betyder, at hvis kommunen vurderer, at borgers nettoboligudgift konkret er for høj, og der kan skaffes en konkret ledig, rimelig og billigere bolig, beregnes den særlige støtte ud fra nettoboligudgiften til den billigere bolig. Det er op til borger selv at afgøre, om han eller hun ønsker at flytte til den rimelige og billigere bolig. Konsekvensen af at afslå flytning vil imidlertid være, at den særlige støtte beregnes ud fra udgiften til den afviste rimelige billigere bolig.

Kommunen skal foretage en samlet vurdering af ansøgerens boligudgift på baggrund af ansøgerens og dennes families forhold, herunder familiens størrelse og samlede behov. Ansøgerens alder har som udgangspunkt ikke betydning for rimelighedsvurderingen.

Den billigere bolig skal have en passende størrelse til hustanden. Efter praksis kan en enlig person henvises til en 1 værelses lejlighed. Der kan ikke stilles krav om, at alle personer i hustanden har eget værelse. Børn kan dermed efter en konkret vurdering dele værelse.

Den billigere bolig bør være i geografisk nærhed af den hidtidige bolig, dvs. inden for samme kommune. Boligen bør endvidere have samme mulighed for offentlig transport som den hidtidige bolig. Der kan ikke være knyttet særlige vilkår til lejemålet, herunder en arbejdspligt, og der kan som udgangspunkt ikke stilles krav om husdyrstilladelse i den billigere bolig.

Hvis borgeren har dokumenterede særlige behov til boligens fysiske indretning eller beliggenhed, skal kommunen inddrage disse i vurderingen af boligens rimelighed.

Kommunen skal dokumentere, at der kan skaffes en rimelig og billigere bolig, der er konkret ledig, så borgeren har reel mulighed for at flytte til boligen.

Det er derfor ikke tilstrækkeligt, at kommunen oplyser, at der er flere ledige og billigere boliger i kommunen. Det er heller ikke tilstrækkeligt, at kommunen henviser til, at borgeren burde havde ladet sig opskrive på boligselskabers ventelister.

Hvis kommunen har fundet en konkret ledig, rimelig og billigere bolig, kan den særlige støtte efter § 34 tidligst ophøre eller nedsættes fra det tidspunkt, hvor en konkret rimelig og billigere bolig kan skaffes.

Det er derfor et krav, at kommunen har peget på en konkret ledig, rimelig og billigere bolig, inden den særlige støtte ophører eller nedsættes, så borgeren har reel mulighed for at flytte til den konkrete rimelige og billigere bolig.

Den særlige støtte, der kommer til udbetaling i slutningen af måneden, skal beregnes bagud for den måned, hvor hjælpen udbetales. Den særlige støtte beregnes på baggrund af en konkret dokumenteret udgift til boligen (nettoboligudgifterne). Det betyder, at de dokumenterede nettoboligudgifter, som en borger afholder i løbet af en måned, ligger til grund for beregningen af den særlige støtte, der kommer til udbetaling i slutningen af den samme måned.

Kommunen kan derfor tidligst nedsætte den særlige støtte fra den 1. i den efterfølgende måned efter, at kommunen har truffet afgørelse om en konkret ledig, rimelig og billigere bolig. Hvis den billigere og rimelige bolig først er ledig til indflytning på et senere tidspunkt, kan støtten først nedsættes eller ophøre fra dette senere tidspunkt.

Beregning af den særlige støtte

Beregning af den særlige støtte – bekendtgørelsens §§ 3-7

Kommunen skal beregne, om borger har ret til særlig støtte og med hvilket beløb. Hvis det konstateres, at borger er berettiget til særlig støtte, så skal kommunen foretage en yderligere beregning af, om den særlige støtte skal nedsættes efter indtægtsloftet eller dagpengeloftet.

Bekendtgørelsens §§ 3-5 gennemgås nedenfor. De sager, der behandles i dag, vedrører ikke indtægtsloftet eller dagpengeloftet. Bekendtgørelsens §§ 6 og 7 behandles derfor ikke yderligere i dette notat.

Grænsebeløbet – bekendtgørelsens § 3

Særlig støtte skal gives til borger med høje boligudgifter og/eller store udgifter til forsørgelse af børn under 18 år. Bekendtgørelsens § 3 fastslår, at det er en betingelse for særlig støtte, at boligudgiften

overstiger et grænsebeløb. Kommunen skal ikke foretage en individuel vurdering af borgerens rådighedsbeløb, fordi det er reguleret i bekendtgørelsens § 3.

Grænsebeløbet angiver de udgifter, som pågældende selv antages at kunne afholde til bolig set i forhold til udgiften til forsørgelse af børn.

De grænsebeløb, der berettiger til særlig støtte, reguleres en gang årligt den 1. januar.

Ikke-forsørgere er berettiget til særlig støtte, hvis de månedlige nettoboligudgifter i 2020 overstiger 3.100 kr.

For personer med forsørgelsespligt over for børn er grænsebeløbet afhængigt af antallet af børn, og af om der er tale om børn, der bor hos den pågældende forsørger.

En forsørger med et hjemmeboende barn er berettiget til særlig støtte, hvis de månedlige nettoboligudgifter i 2020 overstiger 4.500 kr.

En forsørger med et udeboende barn er berettiget til særlig støtte, hvis de månedlige nettoboligudgifter i 2020 overstiger 4.600 kr.

Har en person forsørgelsespligt over for mere end et barn, nedsættes grænsebeløbet i 2020 med 850 kr. pr. måned pr. hjemmeboende barn og med 700 kr. pr. måned pr. udeboende barn ud over det første barn. Det er en forudsætning at det/de udeboende børn har bopæl her i riget.

Har en forsørger både udeboende og hjemmeboende børn, tages der i 2020 udgangspunkt i grænsebeløbet på 4.500 kr. for et hjemmeboende barn, og der foretages en nedsættelse på 700 kr. pr. måned pr. udeboende barn og 850 kr. pr. hjemmeboende barn ud over det første barn. For ægtepar og samlevende skal nettohuslejen overstige summen af ægtefællernes grænsebeløb, før der udløses særlig støtte. Har parret som følge af forskellig forsørgelsespligt forskellige grænsebeløb, skal der dog foretages en deling af nettoboligudgifterne og beregnes særlig støtte for hver person for sig.

Grænsebeløbene opgøres på grundlag af den pågældendes forsørgelsespligter på udbetalingstidspunktet. Sker der en ændring af forsørgelsespligterne inden for den periode, udbetalingen dækker, får dette først virkning for beregning af støtten i den efterfølgende periode.

Nettoboligudgift – bekendtgørelsens § 4

Bekendtgørelsens § 4 regulerer, hvordan nettoboligudgiften opgøres.

Kommunen skal i den forbindelse undersøge, om det er en leje-, andels- eller ejerbolig. Kommunen skal samtidig vurdere, om udgiften skal opdeles, fordi der er fælles husførelse.

Husleje og terminsudgifter

For lejeboliger medregnes huslejudgiften efter fradrag af tilskud efter boliglovgivningen.

For ejerboliger medregnes skatten af overskuddet af egen bolig samt udgiften i forbindelse med lån, der vedrører boligen, fratrukket værdien af skattefradraget.

For andelsboliger medregnes boligafgiften samt udgifter i forbindelse med lån, der vedrører boligen, fratrukket værdien af skattefradraget.

Udgifter til lån er afdrag, renter og bidrag. Der vil normalt være tale om lån ydet med sikkerhed i ejendommen, og som er brugt til boligmæssige formål, men der kan også være tale om lån ydet på et andet grundlag, blot det kan dokumenteres, at det er brugt til boligmæssige formål.

Værdi af skattefradrag

Ved andels- eller ejerboliger skal der tages hensyn til værdien af et eventuelt skattefradrag, fordi personer med renteudgifter har den fordel, at de kan fradrage disse udgifter i deres skattepligtige indkomst og på den måde få nedbragt deres reelle boligudgifter. Værdien af skattefradraget beregnes på grundlag af den pågældendes trækprocent.

Andre boligudgifter

Det er ikke alle boligudgifter, som skal medregnes i nettoboligudgiften. Til nettoboligudgiften medregnes udgifter til vand, varme, gas, elektricitet, ydelser vedrørende boligindskudslån og lignende løbende udgifter, der har tilknytning til boligen.

Udgifter til fællesantenneanlæg m.v. kan medregnes i det omfang, der til boligen er knyttet en ufravigelig pligt til at afholde sådanne udgifter.

Dokumenterede udgifter til ejendomsskat, indvendig vedligeholdelse og fællesudgifter ved andels- og ejerlejligheder kan også medtages ved opgørelse af nettoboligudgiften.

Derimod kan udgifter til en familie-/indboforsikring ikke medregnes i nettoboligudgiften, da denne form for forsikring ikke kan anses som en udgift, der er knyttet direkte til selve boligen.

Deling af boligudgiften

For personer, der har fælles husførelse med andre, opgøres boligudgiften som udgangspunkt med lige andele til hver af parterne. Hvis papirløst samlevende i fællesskab ejer en fast ejendom, opgøres udgiften dog forholdsmæssigt efter de tinglyste andele.

Reglen om, at udgangspunktet er lighedeling af boligudgiften ved opgørelsen af boligudgiften til personer, der har fælles husførelse med andre, er begrundet i administrative hensyn.

Når det angives, at lighedelingsreglen er udgangspunkt, ligger heri, at lighedeling af boligudgiften kan fraviges i de enkelte tilfælde, når kommunen skønner, at en lighedeling vil være urimelig.

Dette vil typisk være tilfældet, hvis parterne har store boligudgifter og betydelige forskelle i de hidtidige indtægter. Se principafgørelse O-9-97, hvor der ikke skete lighedeling, da der var en høj boligudgift og betydelige forskelle mellem ansøger og hendes samlevers indtægter.

I dette tilfælde fraviges lighedelingen, og nettoboligudgiften beregnes skønsmæssigt ud fra forholdene, herunder de pågældendes indtægter, før behovet for hjælp er opstået.

For personer, der ikke har fælles husførelse med andre, opgøres boligudgiften ud fra personens faktiske andel af boligudgiften.

Princippet om lighedeling af boligudgifterne finder derfor ikke anvendelse, hvis der er et almindeligt lejeforhold, hvor lejer betaler en dokumenteret månedlig husleje, og hvor man ikke har fælles husførelse.

Det betyder, at hvis en person udlejer sin bolig, skal der ikke ske lighedeling af boligudgifterne, men den dokumenterede månedlige lejeindtægt skal derimod trækkes fra ved beregningen.

Et andet eksempel er beboere i kollektive bofællesskaber, hvor boligudgiften som udgangspunkt skal opgøres ud fra den faktiske andel af den samlede boligudgift.

De månedlige boligudgifter

De årlige nettoboligudgifter omregnes til et månedligt beløb.

For ejer- og andelsboliger beregnes de månedlige udgifter og de skattemæssige virkninger på baggrund af den senest forudgående terminsbetaling. De beregnede månedlige udgifter benyttes ved beregning af den særlige støtte for den resterende del af kalenderåret. Ved begyndelsen af et nyt kalenderår foretages en ny beregning. Hvis et lån bliver færdigbetalt i løbet af et kalenderår, foretages en ny beregning gældende fra måneden efter, at lånet er færdigbetalt.

Den beregnede særlige støtte – bekendtgørelsens § 5, stk. 1

Kommunen kan, når den kender boligudgiften, beregne den særlige støtte. Udgangspunktet er, at støtten udmåles svarende til forskellen mellem den støtteberettigedes nettoboligudgift (bekendtgørelsens § 4) og grænsebeløbet (bekendtgørelsens § 3).

Udmåling af den særlige støtte

Hvis boligudgiften efter en samlet bedømmelse af familiens størrelse og forhold skønnes at være for høj, og der kan fremskaffes en rimelig og billigere bolig, udgør nettoboligudgifterne til den rimelig og billigere bolig grundlaget for beregningen af den særlige støtte, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 2.

Det er endvidere fastsat, at hvis en støtteberettiget, der har en rimelig bolig, på eget initiativ forøger sine boligudgifter, f.eks. ved at flytte til en anden bolig, medtages den forøgede boligudgift ikke ved beregning af støtten, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 3. Det betyder, at der sikres mod misbrug, idet borger ikke bevidst kan forhøje en nettoboligudgift.

Den udmålte støtte skal nedsættes, hvis den støtteberettigede har indtægter ud over kontanthjælpsniveauet, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 4. Der er ingen af sagerne på mødet, der vedrører problemstillinger vedrørende § 5, stk. 3 og stk. 4, så bestemmelserne er ikke uddybet yderligere i dette notat.

Praksis – Ankestyrelsens principafgørelser

43-16 fastslår, at når en borger søger om særlig støtte i midten af en måned, kan kommunen ikke nedsætte den beregnede særlige støtte til et beløb svarende til den periode, hvor borger har stået til rådighed. Den særlige støtte, der kommer til udbetaling i slutningen af måneden, skal beregnes bagud for den måned, hvor hjælpen udbetales. Den særlige støtte beregnes på baggrund af en konkret dokumenteret udgift til boligen (nettoboligudgifterne). Det betyder, at de dokumenterede nettoboligudgifter, som en borger afholder i løbet af en måned, ligger til grund for beregningen af den særlige støtte, der kommer til udbetaling i slutningen af den samme måned.

48-16 fastslår, at den særlige støtte først kan beregnes efter udgifterne til en rimelig billigere bolig fra det tidspunkt, hvor en anden konkret ledig, rimelig og billigere bolig kan skaffes. Det er således en betingelse, for at kommunen kan beregne den særlige støtte på baggrund af udgifterne til en rimelig billigere bolig, at kommunen har peget på en konkret ledig, rimelig og billigere bolig, så ansøgeren har en reel mulighed for at tilflytte en billigere bolig. Hvis der kan skaffes en konkret ledig, rimelig og billigere bolig, og ansøgeren fravælger at flytte til denne bolig, skal kommunen beregne den særlige støtte på grundlag af nettoboligudgiften til den billigere bolig. Hvis en støtteberettiget, der allerede har en rimelig bolig, på eget initiativ forøger sine boligudgifter, f.eks. ved at flytte til en anden bolig, medtages den forøgede boligudgift ikke ved beregning af støtten. Det betyder, at den særlige støtte fortsat beregnes på baggrund af nettoudgiften til den fraflyttede bolig.

16-19 fastslår, at hvis kommunen har fundet en konkret ledig, rimelig og billigere bolig, kan den særlige støtte tidligst ophøre eller nedsættes fra det tidspunkt, hvor en rimelig og billigere bolig kan

skaffes. Det er således et krav, at kommunen har peget på en konkret ledig, rimelig og billigere bolig, inden den særlige støtte ophører eller nedsættes, så borgeren har reel mulighed for at flytte til boligen. Det betyder, at kommunen tidligst kan beregne den særlige støtte på grundlag af nettoboligudgifterne til den konkrete ledige, rimelige og billigere bolig fra den 1. i den efterfølgende måned efter, at kommunen har truffet afgørelse om en konkret ledig, rimelig og billigere bolig. Hvis den rimelige og billigere bolig først er ledig til indflytning på et senere tidspunkt, kan støtten først nedsættes eller ophøre fra dette senere tidspunkt.

De konkrete mødesager

Vi har i alt indstillet 11 sager om særlig støtte efter aktivlovens § 34 på dette tematiserede møde.

Vi har indstillet til stadfæstelse i 10 ud af de 11 sager.

Vi har i en af sagerne indstillet til ændring af kommunens afgørelse som følge af, at kommunen først kunne beregne den særlige støtte på grundlag af nettoboligudgiften til den rimelige og billigere bolig fra den 1. i måneden efter, at kommunen traf afgørelse.

Vi har i 2 af sagerne indstillet til stadfæstelse som følge af, at kommunen i forbindelse med genvurderingen opdager, at den særlige støtte først kan beregnes på grundlag af en rimelig og billigere bolig fra den 1. i den efterfølgende måned.

Vi har derudover indstillet til stadfæstelse af 3 sager, hvor kommunen kan beregne den særlige støtte på grundlag af en rimelig billigere bolig, som er billigere end en rimelig og billigere bolig, som kommunen tidligere har beregnet den særlige støtte på grundlag af.

Endelig har vi i 2 af sagerne indstillet til stadfæstelse af kommunens vurdering af, at den særlige støtte kunne beregnes på grundlag af en rimelig og billigere bolig uanset borgers oplysninger i sagerne om psykiske udfordringer, som i begge sager medfører, at borger ikke føler sig i stand til at flytte.